

LUMEA POVEȘTIILOR LUI SHAKESPEARE

TEXT DE ANGELA McALLISTER
ILUSTRĂȚII DE ALICE LINDSTROM

Traducere din engleză și note de Maria Rizoiu

CUPRINS

Macbeth

5

Romeo și Julieta

15

Hamlet

25

**Visul unei nopți
de vară**

35

Furtuna

45

A douăsprezecea noapte

55

**Despre
William
Shakespeare**

124

Othello

65

Cum vă place

75

**Lista completă
a pieselor
de teatru**

125

Iulius Cezar

85

**Mult zgomot
pentru nimic**

95

**Despre piesele
din această
carte**

126

Regele Lear

105

Neguțătorul din Veneția

115

*Toarnă-i, toarnă-i, zoru-i mare,
Foc și clocot la căldare!**

* Pentru traducerea din *Macbeth* s-a folosit ediția Shakespeare, *Opere complete*, vol. 7, trad. Ion Vinea, Editura Univers, București, 1988.

MACBETH

PERSONAJE

Macbeth
General scoțian,
conte de Cawdor

Banquo
General scoțian,
prieten cu Macbeth

Regele Duncan
Regele Scoției

Lady Macbeth
Soția lui Macbeth

Macduff
Nobil scoțian, nu are
încredere în Macbeth

MACBETH

Într-o zi geroasă de iarnă, două siluete străbăteau o câmpie mocirloasă și sălbatică din Scoția. Erau Macbeth și tovarășul lui, Banquo, bravi războinici întorși de la luptă, istoviți după bătălia grea pe care o câștigaseră în numele regelui lor.

Cum mergeau ei anevoie printre buruieni, o ceață groasă se așternu peste ei. Din negură se iviră trei umbre zdrențuite, încovoiate și noduroase ca niște copaci bătuți de vânt.

— Ce sunteți voi, lighioanelor? întrebă Banquo cu jumătate de gură.

— Vorbiți-mi, de puteți! le porunci Macbeth.

Încet, arătările își coborâră glugile negre, dând la iveală chipurile a trei vrăjitoare slute. Apoi, își ridicară mâinile osoase, arătându-l cu degetul pe Macbeth.

— Mărire ție, Macbeth, conte de Glamis! strigară ele. Mărire ție, Macbeth, conte de Cawdor! Mărire ție, Macbeth, care vei fi rege!

Macbeth se cutremură la vederea surorilor stranii, tulburat de vorbele lor la fel de stranii. Cum de știau să-i spună pe nume, dar îl confundau cu contele de Cawdor? Și, cum adică, avea să fie rege?

— Pare că vorbiți despre viitor, zise Banquo. Despre mine ce vi se arată?

Cele trei hoaște se întoarseră către Banquo, zâmbind pieziș.

— *Părinte al unor regi vei fi, șuierară ele, dar rege, nu!*

Și, înainte ca cei doi bărbați să scoată o vorbă, vrăjitoarele se înfășurară în ceața groasă și se făcură nevăzute.

— Să nu te încrezi în ce-ai văzut, șopti Banquo, pornind-o iar la drum. Chinul războiului ne-a sleit mințile. Au spus că vei fi conte de Cawdor și vei purta coroana, dar și contele, și regele sunt bine sănătoși.

Însă, în clipa aceea, un sol se apropie de ei călare, gonind prin iarba înaltă.

— Aduc mulțumiri de la regele Duncan pentru splendida voastră victorie, îi spuse el lui Macbeth. Drept răsplată, vei primi titlul de conte de Cawdor.

Lui Macbeth nu-i veni să creadă.

— Dar contele de Cawdor e în viață.

— E-un trădător, îl lămuri solul. A mărturisit că i-a ajutat pe rebeli, așa că pământurile și titlul lui îți revin ție.

Macbeth îl trase pe Banquo deoparte.

— Dacă una dintre profețiile cotoaroanțelor s-a adeverit, îi spuse el, poate că vor urma și celelalte!

— Fii cu băgare de seamă, prietene, zise Banquo. Forțele întunericului adesea îi ademenesc pe oameni pe căi greșite.

Macbeth își strânse mantia la piept și nu trădă ambiția pe care vorbele vrăjitoarelor o sădiseră în inima lui.

—Vino, zise el, trebuie să ne înfățișăm dinaintea regelui.

Când Macbeth și Banquo ajunseră la palat, fură întâmpinați ca niște eroi. Macbeth îi trimise o scrisoare soției lui, povestindu-i cele întâmplate.

Lady Macbeth se bucură când citi despre profețiile vrăjitoarelor. „Soarta s-ar putea să aibă nevoie de ajutorul meu“, își zise ea. „Știu că Macbeth are vise de mărire, dar e un om cinstit. Trebuie să îl învăț să fie necruțător și să ia singur coroana promisă.“

Mai târziu, Macbeth se întoarse acasă la castelul lui de pe dealul Dunsinane.

— Diseară, regele Duncan ne va onora cu prezența, îi spuse el soției sale.

Lady Macbeth zâmbi.

— E șansa ta să împlinești profeția vrăjitoarelor, bărbate, îi spuse ea. Trebuie să-l omori pe rege în somn.

Macbeth se scutură de spaimă.

— Nu-l pot ucide pe rege, se împotrivi el, însă ambiția creștea într-însul cu fiecare cuvânt.

— Unde ți-e curajul? îl întrebă soția lui. Ai de gând să iei coroana la care râvnești, sau vrei să